

ASEAN Do's and Don'ts
สหพันธรัฐมาเลเซีย

ASEAN Do's and Don'ts

สหพันธรัฐมาเลเซีย

จัดทำโดย : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.)

47/111 ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ

อำเภอเมือง นนทบุรี 11000

โทรศัพท์ 0 2547 1000

โทรสาร 0 2547 1108

หัวหน้าโครงการและบรรณาธิการ : รศ.ดร.จิรประภา อัครบวร

หัวหน้าทีมวิจัย : นายวัลลภ ใหญ่ยิ่ง

นักวิจัย : นายวัฒนชัย สงวนวงศ์

ที่ปรึกษาโครงการ : นายประดาป พิบูลสงคราม

ผู้เชี่ยวชาญด้านระบบราชการใน ASEAN

ผศ.ดร.อรนุช พฤติพิบูลธรรม

ผู้เชี่ยวชาญด้านวัฒนธรรม ASEAN

ผู้ประสานงานและตรวจทานคำผิด : นางสาวเยาวนุช สุมน

เลขมาตรฐานประจำหนังสือ : 978-616-548-136-6

จำนวนพิมพ์ : 5,400 เล่ม

จำนวนหน้า : 120 หน้า

พิมพ์ที่ : กรรณกการพิมพ์

คำนำ

สำนักงาน ก.พ. ในฐานะองค์กรกลางด้านการบริหาร ทรัพยากรบุคคลภาครัฐ และได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบตาม แผนงานการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ในข้อ A.7 คือ การพัฒนาสมรรถภาพของระบบราชการโดยการ เพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรบุคคลในระบบราชการ

จากการดำเนินการที่ผ่านมาแม้ว่าสำนักงาน ก.พ. ได้ดำเนินการจัดอบรมหลักสูตรความรู้เกี่ยวกับอาเซียน ให้แก่ข้าราชการทั้งในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคหลายครั้ง แต่ก็ยังไม่ครอบคลุมและทั่วถึงบุคลากรภาครัฐซึ่งมีจำนวน มากกว่า 2 ล้านคน สำนักงาน ก.พ. จึงเห็นควรพัฒนา ชุดการเรียนรู้ “อาเซียน กูรู” เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับ อาเซียนออกไปในวงกว้าง อันจะส่งผลให้บุคลากรภาครัฐ ของประเทศสามารถเข้าถึงข้อมูลและพัฒนาตนเองให้มีความรอบรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนได้อย่างสะดวกและมีมาตรฐานเดียวกัน

ทั้งนี้สำนักงาน ก.พ. กับสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) จัดทำชุดหนังสือเรื่อง “ASEAN Do’s and Don’ts” ในประเทศอาเซียน 10 ประเทศ เพื่อเผยแพร่สิ่งที่ควรทำและ ไม่ควรทำเมื่อต้องสัมผัสพันธ์ ติดต่อกับคนในประเทศเหล่านี้ หวังว่าท่านผู้อ่านคงได้รับความรู้และเพลิดเพลินไปกับ หนังสือชุดนี้

สำนักงาน ก.พ.

ข้อคิดจากบรรณาธิการ

เมื่อเริ่มต้นจัดทำหนังสือชุดการเรียนรู้ “อาเซียน guru” เรื่อง “ASEAN Do’s and Don’ts” ในประเทศอาเซียน 10 ประเทศ ได้มีโอกาสพูดคุยกับผู้เชี่ยวชาญ ASEAN อดีตท่านทูตประจำประเทศ พิบูลสงคราม เกี่ยวกับการเรียนรู้ของผู้ไปเป็นทูตในแต่ละประเทศต้องเรียนรู้วัฒนธรรมอย่างไร ทำให้ทราบว่าตัวท่านเองมิได้เรียนรู้วัฒนธรรมแต่ละประเทศ แต่ท่านถูกสอนให้เป็นคนช่างสังเกต และกล้าที่จะถามเพื่อเรียนรู้วัฒนธรรมของแต่ละประเทศ

หลังจากที่ได้อ่านงาน Do’s and Don’ts ของทุกประเทศแล้วทำให้สามารถสรุปการเรียนรู้สิ่งที่ควรทำและไม่ควรทำของประเทศเหล่านี้ได้จากเรื่องหลักๆ ของศาสนาประจำชาติ ซึ่งมีอิทธิพลอย่างมากต่อวัฒนธรรมของแต่ละประเทศ หากแต่ในความเป็นจริงแล้วคนในแต่ละประเทศก็ยังมี ความแตกต่างหลากหลายกันอย่างมาก ซึ่งเราไม่ควรเหมารวม หรือมี “สามัญทัศน์” (Stereotype) อันเป็นคตินิยมหรือทัศนคติของสังคมทั่วไปที่มีต่อกลุ่มคนอื่น ชาตินอื่น หรือลักษณะของบุคคลบางประเภทจนกลายเป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งหมด หากเราควร “เปิดหู เปิดตา เปิดปาก เปิดใจ” เพื่อจะเรียนรู้โดยมีหนังสือชุดนี้เป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ความแตกต่างของคนในแต่ละประเทศ หวังว่าหนังสือเล่มนี้คงเป็นประโยชน์แก่ท่านผู้อ่านทุกท่าน และขอขอบคุณเจ้าของรูปภาพและเว็บไซต์ที่เผยแพร่ให้เกิดความเข้าใจในอาเซียนร่วมกัน

รศ.ดร.จิรประภา อัครบวร
บรรณาธิการ

สารบัญ

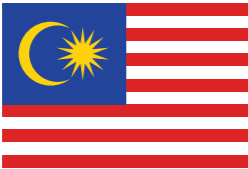
1. ข้อมูลสำคัญของประเทศไทยย่อ	7
2. วัฒนธรรม	9
2.1 หมวดการทักทาย	10
2.1.1 การเรียกชื่อ	11
2.1.2 การกล่าวทักทาย	13
2.1.3 การกล่าวขอโทษ	19
2.1.4 การกล่าวขอบคุณ	21
2.1.5 การกล่าวลา	23
2.2 หมวดอาหารและมารยาทในการรับประทานอาหาร	26
2.2.1 อาหารประจำชาติ	27
2.2.2 วิธีการรับประทานอาหาร	32
2.2.3 ข้อควรระวังในการรับประทานอาหาร	36
2.2.4 มารยาทบนโต๊ะอาหาร	46
2.3 หมวดศาสนาและประวัติศาสตร์	48
2.3.1 การสนทนาเรื่องศาสนา	49
2.3.2 การสนทนาเรื่องประวัติศาสตร์	53
2.3.3 มารยาทในการเยือนสถานที่ ทางศาสนาและประวัติศาสตร์	55
2.4 หมวดมารยาทในการเข้าสังคม และการเข้าร่วมงานพิธีสำคัญ	65
2.4.1 การติดต่อราชการ	66
2.4.2 การเข้าร่วมพิธีแต่งงาน	69
2.4.3 การเข้าร่วมงานศพ	71
2.4.4 การใช้นามบัตร	75
2.4.5 การให้ของขวัญ	79

สารบัญ

2.5	หมวดการซื้อขาย	85
2.5.1	การต่อรองราคา	86
2.5.2	วิธีการชำระเงิน	88
2.5.3	สินค้านำซื้อ/ห้ามซื้อ	89
2.5.4	ข้อควรระวังในการใช้เงินและแลกเปลี่ยน	93
2.6	หมวดภาษากาย	95
2.6.1	สัญลักษณ์ท่าทาง	96
2.6.2	หลีกเลี่ยงการใช้นิ้วชี้	100
2.6.3	ห้ามแตะศีรษะ	101
2.6.4	การแสดงออกในที่สาธารณะ	102
2.7	หมวดอื่นๆ	103
2.7.1	วัฒนธรรมในการดำเนินธุรกิจ	104
2.7.2	วันหยุดราชการ	109
2.7.3	เวลาทำการธนาคาร	110
2.7.4	ประเภทธนบัตรและเหรียญ	111
2.7.5	หมายเลขโทรศัพท์ที่ควรรู้	114
	บรรณานุกรม	116

1

ข้อมูลสำคัญของประเทศ โดยย่อ

ธงชาติ

ตราแผ่นดิน

แผนที่

สหพันธรัฐมาเลเซีย

ชื่อทางการ	: สหพันธรัฐมาเลเซีย ⁽⁸⁾
เมืองหลวง	: กัวลาลัมเปอร์
ขนาดประเทศ	: 329,758 ตร. กม.
ประชากร	: ปัจจุบัน 29.72 ล้านคน (2013, world bank)
อายุเฉลี่ยประชากร	: ชาย 71 ปี หญิง 77 ปี
เชื้อชาติ	: มาเลย์ ร้อยละ 67.4, จีน ร้อยละ 24.6, อินเดีย ร้อยละ 7.3 และอื่นๆ ร้อยละ 0.7
ศาสนา	: อิสลาม ร้อยละ 60, พุทธ ร้อยละ 19 คริสต์ ร้อยละ 12, ฮินดู ร้อยละ 6.3 และอื่นๆ ร้อยละ 2.7
ภาษาในราชการ	: มาเลย์
ภาษาที่ใช้สื่อสาร	: มาเลย์ และ อังกฤษ
หน่วยเงินตรา	: รिंगกิต
อัตราแลกเปลี่ยน	: 1 รिंगกิต ประมาณ 10 บาท
สินค้าส่งออก	: ผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องจักรและอุปกรณ์เคมีภัณฑ์ อุปกรณ์ด้านการขนส่ง ผลิตภัณฑ์โลหะ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ น้ำมันปาล์ม เคมีภัณฑ์ ก๊าซธรรมชาติเหลว (LNG) น้ำมันดิบ
รายได้รวมต่อหัวประชากร	: 8,617 ดอลลาร์สหรัฐ/ปี

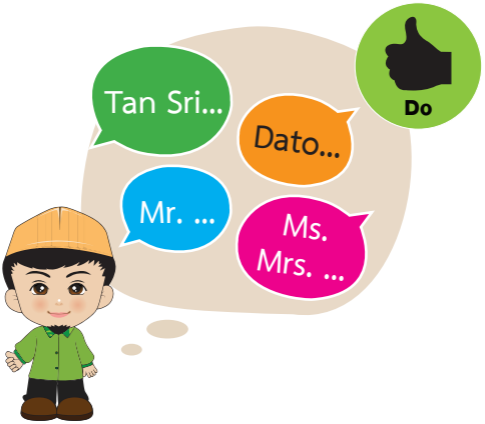
2

วัฒนธรรม

2.1 หมวดการตกทาย

2.1.1 การเรียกชื่อ

ควรเรียกชื่อชาวมาเลเซียหรือนักธุรกิจที่มีชื่อเสียงด้วยคำนำหน้าชื่อว่า “ตันศรี” (Tan Sri) หรือ “ดาโต๊ะ” (Dato) เวลาเรียกชื่อบุคคลเหล่านี้ ควรเรียกคำนำหน้าชื่อและนามสกุล เช่น ดาโต๊ะ ลิม (Dato Lim) หรือใช้ชื่อเรียกแบบตะวันตก ก็ได้ โดยเรียก mister มิส หรือ mister (Mr., Ms. หรือ Mrs.) นำหน้าชื่อ ⁽⁹⁾

2.1.1 การเรียกชื่อ

ควรเรียกค่านำหน้าชื่อชาวมาเลเซียและ
นักธุรกิจทั่วไป ⁽¹²⁾ ดังนี้

- เรียกชายว่า “อิน-ซิก” (Encik) ตามด้วย
นามสกุล
- เรียกหญิงแต่งงานแล้วว่า “ปวน” (Puan)
ตามด้วยนามสกุล
- เรียกหญิงโสดว่า “ซิก” (Cik) ตามด้วย
นามสกุล

2.1.2 การกล่าวทักทาย

ควรกล่าวทักทายชาวมาเลย์ ด้วยการพูดว่า “ซา-ลาม เซอ-จะฮ์-เตอ-รา” (Salam Sejahtera) หมายถึง ความสุขสวัสดิ์สันติจงมีแด่ท่าน ⁽¹²⁾

2.1.2 การกล่าวทักทาย

ควรกล่าวสวัสดิ์ดีแตกต่างกันในแต่ละช่วงเวลา เนื่องจากชาวมาเลเซียรับวัฒนธรรมของชาวอังกฤษ จึงส่งผลมาถึงคำทักทายตามเวลาต่างๆ⁽¹²⁾

- “เซอ-ลา-มัด ปา-กี” (Selamat Pagi) หมายถึง อรุณสวัสดิ์
- “เซอ-ลา-มัด เตอ-งะฮ์ ฮา-รี” (Selamat Tengah Hari) หมายถึง สวัสดิ์ตอนกลางวัน
- “เซอ-ลา-มัด เปอ-ตั้ง” (Selamat Petang) หมายถึง สวัสดิ์ตอนบ่ายถึงเย็น
- “เซอ-ลา-มัด มา-ลัม” (Selamat Malam) หมายถึง สวัสดิ์ตอนค่ำถึงเที่ยงคืน

2.1.2 การกล่าวทักทาย

Do

ซาลาม

ผู้น้อยควรกล่าวทักทายผู้ใหญ่ก่อน พร้อมยื่นมือขวาไปสัมผัสมือขวาของผู้ใหญ่ แล้วยกกลับมาแตะที่หน้าอกตนเอง ในกรณีที่ เป็นเพศเดียวกันและนับถือศาสนาอิสลาม ผู้ใหญ่ก็จะยื่นมือรับพร้อมกล่าวคำว่า “ซาลาม” อันหมายถึง ความสุขสวัสดิ์สันติจงมีแต่ท่าน ⁽¹²⁾

2.1.2 การกล่าวทักทาย

ควรทักทายบุคคลต่างเพศที่มีใช้ญาติ
ด้วยคำกล่าวพร้อมการค้อมศีรษะเท่านั้น ⁽¹⁴⁾

ไม่ควรทักทายและสัมผัสมือระหว่างกัน
ในกรณีที่เป็นบุคคลต่างเพศ และมีใช้ญาติ ⁽¹²⁾

2.1.2 การกล่าวทักทาย

ควรกล่าวต้อนรับแขกผู้มาเยือนเพื่อทักทายด้วยการกล่าวว่า “เซอ-ลา-มัต ดา-ตัง” (Selamat Datang) หมายถึง ยินดีต้อนรับ ซึ่งหลายคนมักเข้าใจผิดว่าหมายถึงสวัสดี ส่วนผู้มาเยือนควรกล่าวขอบคุณว่า “เตอ-ริ-มา กา-ซึฮ์” (Terima Kasih) ⁽¹²⁾

2.1.2 การกล่าวทักทาย

ควรทักทายชาวมุสลิมที่นับถือศาสนาอิสลามด้วยภาษาอาหรับว่า “อัส-ซา-ลา-มู-อะ-ลัย-กุม” (Assalamualaikum) หมายถึง ความสุขสวัสดิ์สันติจงมีแต่ท่าน และผู้รับการทักทายควรตอบว่า “วา-อะ-ลัย-กุม-ซุ-ซา-ลาม” (Walaikumussalam) หมายถึง ความสุขสวัสดิ์สันติจงมีแต่ท่านเช่นกัน⁽¹⁴⁾

2.1.3 การกล่าวขอโทษ

ควรกล่าวคำขอโทษด้วยการกล่าวว่า “มา-อัฟ-กัน ซา-ยา” (Maafkan Saya) หมายความว่า ยกโทษ หรือให้อภัยแก่ดิฉัน/ผมด้วย ⁽¹²⁾

2.1.3 การกล่าวขอโทษ

ควรกล่าวตอบกลับผู้ขอโทษต่อเราว่า “ไบก์-ละฮ์” (Baiklah) หมายถึง ไม่เป็นไร หรือ ยกโทษให้ คำว่า “ไบก์” (Baik) แปลว่า ดี ใช้ได้ หรือตกลง ใช้เป็นคำตอบรับในบางกรณีเช่นเดียวกับ “Yes” ในภาษาอังกฤษ

คำว่า “ละฮ์” (Lah) เป็นคำลงท้าย ใช้เน้น เมื่อต้องการขอร้องหรือสั่งให้ทำ⁽¹²⁾

2.1.4 การกล่าวขอบคุณ

ควรกล่าว “ขอบคุณ” ด้วยการกล่าวว่า
“เตอริมา กาศิฮ์ (Terima Kasih) ⁽⁹⁾

2.1.4 การกล่าวขอบคุณ

ควรกล่าวรับคำขอบคุณว่า “ซา-มา ซา-มา” (Sama-Sama) หมายความว่า ด้วยความยินดีขอบคุณเช่นเดียวกัน ไม่เป็นไร หรืออาจกล่าวว่ “เตอ-รี-มา กา-ซีฮ์ เกิม-บา-ลี” (Terima Kasih Kembali) หมายความว่า ขอบคุณเช่นกัน ไม่เป็นไร “เกิม-บา-ลี” (Kembali) แปลว่า กลับ ย้อนกลับ อีกครั้งหนึ่ง ทำซ้ำ ⁽¹²⁾

2.1.5 การกล่าวลา

ควรกล่าวคำว่า “ลาก่อน” ด้วยการกล่าว
ว่า “ซาลามัต ติงกลับ” (Selamat Tinggal)
หมายถึง อยู่ดีมีสุข ลาก่อน โดยชาวมาเลย์จะใช้
กล่าวลาเจ้าของบ้าน หรือผู้อยู่ในสถานที่นั้นที่มีได้
เดินทางไปที่ใด ⁽¹⁴⁾

2.1.5 การกล่าวลา

ควรกล่าวลาพร้อมอวยพรด้วยการกล่าวว่
 “เซอ-ลา-มัต จา-ลัน” (Selamat Jalan) หมายถึง
 ลาก่อน ขอให้เดินทางโดยสวัสดิภาพ ชาวมาเลย์
 จะใช้กล่าวอวยพรผู้ที่จะเดินทาง หรือใช้กล่าวลา
 ซึ่งกันและกันเมื่อต่างคนต่างออกเดินทาง หรือ
 แยกจากกันไป ⁽¹⁴⁾

2.1.5 การกล่าวลา

ควรอวยพรและอำลาด้วยการกล่าวว่า “เซอ-โม-กา เบอ์-จา-ยา ดัน เซอ-ลา-มัต ติง-กัล” (Semoga Berjaya Dan Selamat Tinggal) หมายถึง ขอให้สมหวังหรือโชคดี ลาก่อน หรือกล่าวว่า “เซอ-โม-กา เบอ์-จา-ยา ดัน เซอ-ลา-มัต จา-ลัน” (Semoga Berjaya Dan Selamat Jalan) หมายถึง ขอให้สมหวังหรือโชคดี ขอให้เดินทางโดยสวัสดิภาพ ⁽¹⁴⁾

2.2 หมวด อาหารและมารยาท ในการรับประทานอาหาร

2.2.1 อาหารประจำชาติ

ควรลองรับประทานอาหารประจำชาติของชาวมาเลย์ “นาซี เลอแม็ก” (Nasi Lemak) คือ ข้าวหุงกับกะทิและใบเตย หรือในประเทศไทยเรียกว่า “ข้าวมัน” นั่นเอง รับประทานกับไก่ทอดหรือแกงกะหรี่ไก่ และเครื่องเคียง 4 อย่าง ได้แก่ ปลากระตักทอดกรอบ แตงกวาหั่น ไข่ต้มสุก และถั่วอบ นาซี เลอแม็กแบบดั้งเดิมจะห่อด้วยใบตองและมักทานเป็นอาหารเช้า แต่ในปัจจุบันกลายเป็นอาหารยอดนิยมที่ทานได้ทุกมื้อและแพร่หลาย⁽¹⁾

2.2.1 อาหารประจำชาติ

ควรลองรับประทานอาหารยอดนิยมของชาวมาเลย์ “สะเต๊ะ” (Satay) เป็นอาหารที่รู้จักโด่งดังไปทั่วโลก สะเต๊ะของแท้ดั้งเดิมต้องเป็นเนื้อวัว รับประทานกับน้ำจิ้มข้น ซึ่งคล้ายกับน้ำแกงมัสมั่นแก้มกับอูจาต ซึ่งปรุงด้วยเตงกวา หั่นเป็นชิ้นบางๆ ในน้ำส้มปรุงรสหวานด้วยน้ำเชื่อม⁽¹⁾

2.2.1 อาหารประจำชาติ

ควรลองอาหารยอดนิยมของชาวมาเลย์ “โรตีสาน” (Roti Canai) เป็นรูปกลมแบน ซึ่งการปรุงมีสองแบบ คือ 1) เหวียงจนเป็นแผ่นแบนมากแล้วพับ หรือ 2) รีดให้แบนก่อนจะพับ แป้งที่พับแล้วจะนำมาทอดในน้ำมัน วิธีทำแป้งให้บางเป็นที่นิยมกว่าและทำได้เร็วกว่า คำว่า “โรตีสาน” ปาโรตตา ในภาษามาเลย์หมายถึงขนมปังแบน⁽¹⁾

2.2.1 อาหารประจำชาติ

ควรลองรับประทานอาหารยอดนิยมของชาวมาเลย์ “แกงหัวปลา” (Fish Head Curry) เป็นอาหารที่ผสมผสานด้วยเครื่องเทศและใบการีลีฟ ซึ่งเป็นผักของอินเดียน รสชาตินั้นกลมกล่อม ไม่คาว เพราะหากหัวปลาคาวแล้วก็จะทำให้น้ำแกงคาวไปด้วย และทำให้รสชาติไม่อร่อย ⁽¹⁾

2.2.1 อาหารประจำชาติ

ควรลองรับประทานอาหารยอดนิยมของชาวมาเลย์ “ซัมบัล” (Sambal) เป็นอาหารที่ปรุงจากพริก มีลักษณะคล้ายน้ำพริกในอาหารไทย ทำได้ทั้งจากพริกขี้หนูและพริกอื่นๆ บางชนิดมีรสเผ็ดมาก ซัมบัลเป็นคำที่รากศัพท์มาจากภาษาชวา ⁽¹⁾

2.2.2 วิธีการรับประทานอาหาร

ควรเรียนรู้การรับประทานอาหารด้วยมือ โดยปกติครอบครัวชาวมาเลเซียนิยมรับประทานอาหารด้วยมือเป็นหลัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากทานอาหารที่ห่อด้วยใบตอง การใช้มือจะให้ความรู้สึก ว่าอาหารอร่อยเป็นพิเศษ และควรใช้มือข้างขวา ในการรับประทานอาหารเสมอ เพราะถ้ามือซ้าย ใช้สำหรับสุขอนามัยส่วนบุคคล ⁽⁶⁾

2.2.2 วิธีการรับประทานอาหาร

ควรล้างมือก่อนรับประทานอาหารทุกครั้ง
ควรใช้ช้อนและส้อมเมื่อออกไปรับประทานอาหาร
ที่ร้านอาหารเนื่องจากชาวมาเลเซียจะใช้ช้อนและ
ส้อมเฉพาะเมื่อออกไปรับประทานอาหารที่ร้าน
อาหารหรือนอกชุมชนของชาวมาเลเซียเท่านั้น

2.2.2 วิธีการรับประทานอาหาร

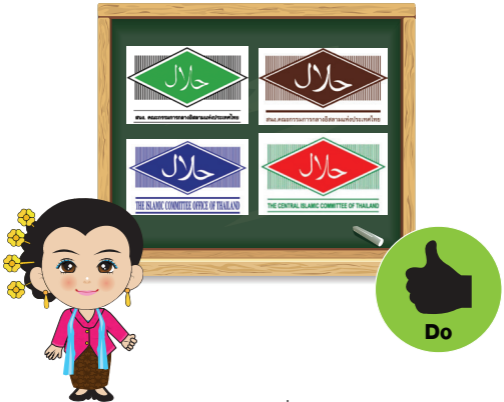
ควรเรียนรู้ว่าชาวมาเลย์รับประทานอาหาร 3 มื้อ โดยมื้อเช้าจะเน้นอาหารเบาๆ อาทิ โจ๊ก ข้าวต้ม และโรตีสี่ ส่วนมื้อกลางวันและมื้อเย็นนิยมรับประทานข้าวเป็นหลัก พร้อมกับข้าว 2-3 อย่าง ส่วนระหว่างวันจะมีช่วงพักดื่มน้ำชา และนิยมทานขนมขบเคี้ยว/บิสกิตเป็นอาหารว่างควบคู่ไปด้วย ⁽²⁾

2.2.2 วิธีการรับประทานอาหาร

ควรเรียนรู้ว่าชาวมาเลเซียนิยมรับประทานอาหารนอกบ้าน เนื่องจากการทำอาหารนั้นยุ่งยาก ชาวมาเลเซียมักรับประทานอาหารนอกบ้านร่วมกันอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง และหากเป็นหนุ่มสาววัยทำงาน พักอาศัยในเขตเมืองมักจะรับประทานอาหารนอกบ้านบ่อยครั้งขึ้น ซึ่งจะนิยมบริโภคอาหารที่มีส่วนผสมที่ส่งผลดีต่อสุขภาพ เช่น เครื่องดื่มเพื่อสุขภาพหรือให้พลังงาน รวมไปถึงนิยมบริโภคพวกอาหารสด ขณะที่อาหารแปรรูปก็เริ่มมีแนวโน้มจะได้รับความนิยมนมากขึ้น

2.2.3 ข้อควรระวังในการรับประทาน อาหาร

ควรตรวจสอบให้ดีเรื่องศาสนาก่อนเชิญ
ชาวมุสลิมไปรับประทานอาหาร

- ชาวมุสลิมที่นับถือศาสนาอิสลาม
ไม่รับประทานหมู ไม่ดื่มแอลกอฮอล์ และ
รับประทานอาหารที่ปรุงตามแบบฮาลาลเท่านั้น
- ชาวมุสลิมเชื้อสายจีนชอบอาหารรสจัด
และปรุงจากการผัดเป็นหลัก
- ชาวมุสลิมเชื้อสายอินเดียชอบปรุงอาหาร
รสจัดด้วยเครื่องเทศ ⁽¹⁰⁾

2.2.3 ข้อควรระวังในการรับประทานอาหาร

ห้ามเชิญชวนชาวมาเลเซียที่เป็นมุสลิม ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เนื่องจากไม่เพียง ผิดหลักศาสนาแล้ว แต่ยังผิดกฎหมายมุสลิม (Syariah Law) ซึ่งในแต่ละรัฐบตลงโทษ อาจไม่เท่ากันในบางรัฐ คนต่างศาสนาที่เชื่อเชิญ อาจมีความผิด

2.2.3 ข้อควรระวังในการรับประทาน อาหาร

ควรพกกระดาษทิชชูไปร้านอาหารเอง
เนื่องจากร้านอาหารส่วนใหญ่ไม่มีบริการกระดาษ
ทิชชู หากต้องการความสะอาดอาจสามารถ
ซื้อได้ห่อละประมาณ RM 0.20-0.50 หรือ
ประมาณ 2-5 บาท

2.2.3 ข้อควรระวังในการรับประทานอาหาร

ควรเรียนรู้เรื่องการจ่ายเงินค่าอาหาร ⁽²⁾

- ร้านอาหารจีน โดยมากต้องจ่ายค่าอาหารก่อนรับประทาน คือ จ่ายค่าอาหารเมื่อบริการถึงโต๊ะ
- ร้านอาหารอินเดีย หรือร้านอาหารมาเลย์ โดยมากจะจ่ายค่าอาหารหลังจากรับประทานเสร็จแล้ว

2.2.3 ข้อควรระวังในการรับประทาน อาหาร

ควรเรียนรู้เรื่องการจ่ายค่าอาหาร ซึ่งปกติแล้ว ชาวมาเลเซียมักจะจ่ายค่าอาหารหรือเครื่องดื่มของตัวเอง แม้ว่าจะรับประทานร่วมโต๊ะกับเรา ยกเว้นถ้าเป็นงานเลี้ยงที่เราเป็นผู้เรียนเชิญ ชาวมาเลเซียไม่นิยมใช้ธรรมเนียมหารค่าอาหารเท่ากันอย่างที่ชาวยุโรปหรือไทยทำกัน ดังนั้น ควรบอกให้ผู้รับเชิญทราบล่วงหน้า หากเราจะเป็นเจ้าภาพเลี้ยงอาหาร

2.2.3 ข้อควรระวังในการรับประทานอาหาร

ควรรับประทานอาหารให้เสร็จโดยเร็ว หากไปรับประทานอาหารที่ศูนย์อาหาร เพราะโต๊ะมักมีจำกัด และเจ้าของร้านต้องการให้ลูกค้าใหม่มารับประทาน

2.2.3 ข้อควรระวังในการรับประทานอาหาร

ไม่ควรสั่งกาแฟ 1 แก้ว แล้วนั่งนานเกินไป หรือประมาณ 1 ชั่วโมง ถ้าสังเกตพนักงานจะรีบ มาเก็บจานชาม เมื่อเรารับประทานอาหารเสร็จทันที

2.2.3 ข้อควรระวังในการรับประทานอาหาร

ควรละเว้นการรับประทานอาหารและการดื่มในที่สาธารณะ หรือต่อหน้าชาวมาเลย์ในช่วงเดือนรอมฎอน (ประมาณเดือนสิงหาคม) ซึ่งชาวมุสลิมจะอดอาหารตั้งแต่พระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตกดินเป็นเวลาหนึ่งเดือน โดยงดรับประทานอาหาร งดการดื่มน้ำ หรือสูบบุหรี่ในช่วงเวลาที่ยังมีแสงของพระอาทิตย์⁽⁵⁾

2.2.3 ข้อควรระวังในการรับประทาน อาหาร

ควรเรียนรู้การเก็บค่าอาหารในร้านอาหารที่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มของแหล่งท่องเที่ยว จะมีการเก็บค่าภาษีเพิ่มอีกร้อยละ 5 พร้อมกับค่าบริการอีกร้อยละ 10 ซึ่งเป็นระบบการเก็บภาษีในท้องถิ่น เรียกว่า ‘บวกบวก’ ซึ่งสังเกตจากร้านที่มีสัญลักษณ์ ‘++’ ซึ่งแสดงไว้ในใบแจ้งการชำระเงิน⁽⁴⁾

2.2.3 ข้อควรระวังในการรับประทานอาหาร

ควรให้ทิปแก่พนักงานเสิร์ฟสำหรับการรับประทานอาหารในรีสอร์ท และโรงแรมหรูที่อยู่ในแหล่งท่องเที่ยว

2.2.4 มารยาทบนโต๊ะอาหาร

ไม่ควรส่งเสียงระหว่างรับประทานอาหาร
เนื่องจากชาวมาเลย์ ถือว่าเป็นการไม่ให้เกียรติ
และเสียมารยาทอย่างยิ่ง

2.2.4 มารยาทบนโต๊ะอาหาร

การไปร่วมรับประทานอาหารกับชาวมาเลย์ ควรขอให้เจ้าภาพเป็นฝ่ายเชิญให้นั่งตามที่นั่ง ซึ่งได้จัดเตรียมไว้ เพราะจะแสดงถึงการให้เกียรติ เจ้าภาพ

2.3 หมวด ศาสนาและประวัติศาสตร์

2.3.1 การสนทนาเรื่องศาสนา

มาเลเซียมีกลุ่มย่อยและศาสนาต่างๆ ที่หลากหลาย ได้แก่ ศาสนาอิสลามเป็นศาสนาประจำชาติมีคนนับถือร้อยละ 60 ศาสนาพุทธร้อยละ 19 คริสต์ร้อยละ 12 ฮินดูร้อยละ 6.3 อื่นๆร้อยละ 2.7 จึงไม่ควรสนทนาหรือโต้เถียงในเรื่องเกี่ยวกับความเชื่อทางศาสนา ⁽¹¹⁾

2.3.1 การสนทนาเรื่องศาสนา

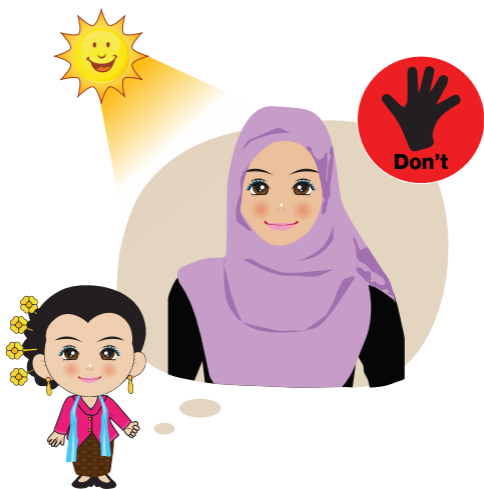
ชาวมาเลเซียที่นับถือศาสนาอิสลามไม่ควรทำการหมิ่นและแต่งงานกับคนต่างศาสนา เนื่องจากศาสนาอิสลามนั้นมีทั้งหลักศรัทธา และหลักปฏิบัติที่เคร่งครัด หากอยู่ด้วยกันแล้วความเชื่อไม่เหมือนกัน ทุกอย่างย่อมจะมีปัญหาตามมา ดังนั้นถ้าทั้งสองฝ่ายต้องการจะแต่งงานกัน ควรให้อีกฝ่ายเปลี่ยนมานับถือศาสนาอิสลาม

2.3.1 การสนทนาเรื่องศาสนา

สตรีที่นับถือศาสนาอิสลาม ไม่ควรทำการเผยแพร่ศาสนาให้แก่ชาวมุสลิม ต้องตระหนักว่าหน้าที่แรกคือการเป็นภรรยาและมารดาเท่านั้น

2.3.1 การสนทนาเรื่องศาสนา

สตรีมาเลเซียที่เป็นมุสลิมควรแต่งกายและคลุมผม (ฮิญาบ) ⁽¹⁾ ให้มิดชิด เพราะเป็นความเชื่อทางศาสนาที่ว่า ห้ามผมของหญิงสาวแตะต้องกับแสงแดด

2.3.2 การสนทนาเรื่องประวัติศาสตร์

ไม่ควรวิจารณ์กฎหมายหรือประวัติศาสตร์ของมาเลเซีย รวมถึงประเด็นที่อาจทำให้คู่สนทนา รู้สึกเสียหน้า ซึ่งถือเป็นเรื่องร้ายแรงสำหรับชาวมาเลย์⁽²⁾

2.3.2 การสนทนาเรื่องประวัติศาสตร์

ไม่ควรนำหัวข้อเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางศาสนาในมาเลเซียและการเมืองมาสนทนากับชาวมาเลย์ เนื่องจากเป็นเรื่องอ่อนไหว

2.3.3 มารยาทในการเยือนสถานที่ ทางศาสนาและประวัติศาสตร์

ไม่ควรสวมหมวก ใส่แว่นกันแดด หรือสวมรองเท้าขณะเข้าไปในศาสนสถาน เช่น มัสยิด หากไม่ใช่ชาวมุสลิมควรเดินในบริเวณที่กำหนดให้เท่านั้น บางมัสยิดจะให้สวมถุงพลาสติกที่เท้าก่อนเข้าด้วย

2.3.3 มารยาทในการเยือนสถานที่ ทางศาสนาและประวัติศาสตร์

ไม่ควรนำอาหารและเครื่องดื่มเข้ามัสยิด
โดยเด็ดขาด เนื่องจากชาวมาเลย์ถือว่ามัสยิดเป็น
ศาสนสถานที่ศักดิ์สิทธิ์⁽³⁾

2.3.3 มารยาทในการเยือนสถานที่ ทางศาสนาและประวัติศาสตร์

ระหว่างการนั่งในมัสยิด ควรระมัดระวัง
อย่าให้เท้าชี้ไปยังทิศที่ กิบลัต หรือ กิบละฮุ
(Qibla) ตั้งอยู่ (นครเมกกะ ซาอุดีอาระเบีย)
เพราะถือว่าเป็นทิศที่มุสลิมทั่วโลกใช้ประกอบพิธี
ในการละหมาด

2.3.3 มารยาทในการเยือนสถานที่ ทางศาสนาและประวัติศาสตร์

ควรจะก้าวเท้าข้างขวาเวลาก้าวเข้ามัสยิด โดยธรรมเนียมปฏิบัติ ควรกระทำพร้อม “เนียต” คือ การตั้งตนด้วยความสงบ มีจิตมุ่งมั่นเพื่อเคารพองค์พระอัลลอฮ์ และเมื่อออกจากมัสยิด ควรจะก้าวด้วยเท้าซ้ายก่อน

2.3.3 มารยาทในการเยือนสถานที่ ทางศาสนาและประวัติศาสตร์

ถ้ามีบุคคลอื่นอยู่ในมัสยิดก่อนแล้ว มุสลิม
ผู้ที่กำลังจะเข้ามัสยิด ควรกล่าวให้ซาลามด้วยเสียง
ที่ดังพอประมาณ ไม่รบกวนผู้ที่กำลังละหมาด
หรืออ่านคัมภีร์อัลกุรอาน ส่วนผู้ที่นับถือศาสนาอื่น
หากเข้าหรือขึ้นมัสยิด ควรอยู่ในอาการสงบ สำรวม
และให้เกียรติแก่สถานที่

2.3.3 มารยาทในการเยือนสถานที่ ทางศาสนาและประวัติศาสตร์

ในมัสยิด ชายหญิงควรนั่งแยกออกจากกัน
แม้จะเป็นสามีภรรยาก็ตาม ปกติจะจัดบริเวณกัน
สำหรับหญิงแยกออกจากชาย

2.3.3 มารยาทในการเยือนสถานที่ ทางศาสนาและประวัติศาสตร์

การเข้าชมมัสยิด สำหรับสตรีควรแต่งกาย
สุภาพ กระโปรงยาวคลุมเข่า ผ้าคลุมศีรษะ
(ฮิญาบ) ห้ามใส่เสื้อยืดแขนสั้นไม่มีปก เสื้อกล้าม
กางเกงขาสั้น รองเท้าแตะ และรองเท้าโปร่ง
มัสยิดจะมีเสื้อคลุมและผ้าสำหรับคลุมศีรษะไว้ให้
สำหรับสุภาพสตรี

2.3.3 มารยาทในการเยือนสถานที่ ทางศาสนาและประวัติศาสตร์

สตรีที่มีประจำเดือน ไม่ควรขึ้นไปประกอบพิธีในมัสยิด เว้นแต่การเดินผ่านเข้าไปโดยไม่หยุดและไม่กลับไปกลับมา เนื่องจากผู้ที่เข้ามัสยิดได้นั้น ควรมีร่างกายและจิตใจที่สะอาดบริสุทธิ์

2.3.3 มารยาทในการเยือนสถานที่ ทางศาสนาและประวัติศาสตร์

ควรอาบน้ำชำระล้างร่างกายให้สะอาด
ก่อนทำพิธีละหมาดหรือการสวดมนต์ เนื่องจาก
ชาวมุสลิมต้องใช้ร่างกายที่สะอาดในการสวดมนต์
ภาวนา

2.3.3 มารยาทในการเยือนสถานที่ ทางศาสนาและประวัติศาสตร์

ไม่ควรถ่ายภาพในมัสยิดขณะที่ชาวมุสลิมกำลังทำพิธีละหมาดหรือกำลังสวดมนต์ชำระล้างจิตใจ

2.4 หมวด มารยาทในการเข้าสังคม และการเข้าร่วมงานพิธีสำคัญ

2.4.1 การติดต่อราชการ

ควรแต่งกายให้สุภาพในการไปสถานที่ราชการ หรือติดต่อธุรกิจ โดยชายควรสวมกางเกงขาวาว เสื้อเชิ้ต และผูกเนคไท สำหรับหญิงควรหลีกเลี่ยง การสวมกางเกง แต่ควรสวมกระโปรงยาวคลุมเข่า และเสื้อแขนยาว ทั้งนี้ สีต้องห้ามของเสื้อผ้า ทั้งหญิงและชาย คือ สีเหลือง เพราะเป็นสีที่สงวนไว้ สำหรับสมาชิกในราชวงศ์ของมาเลเซียเท่านั้น⁽¹¹⁾

2.4.1 การติดต่อราชการ

ควรทราบว่าการละหมาดในประเทศที่นับถือศาสนาอิสลาม คือช่วงบ่ายของทุกวันศุกร์ โดยจะหยุดการทำธุรกิจและการค้าขาย เพื่อให้ชาวมุสลิมไปทำพิธีละหมาด และในวันหยุดทางศาสนา (อิสลาม) การทำธุรกิจของคนในศาสนาอื่นก็จำเป็นต้องหยุดไปด้วย ⁽¹⁾

2.4.1 การติดต่อราชการ

ควรทราบวันเวลาติดต่อหน่วยงานราชการ
 รัฐบาลมาเลเซีย เปิดทำการ วันจันทร์-วันเสาร์
 ตั้งแต่เวลา 08.00-16.15 น. ระหว่างนั้นจะหยุด
 พักรกลางวันเวลา 12.45-14.00 น. ยกเว้นวันศุกร์
 จะหยุดพักรกลางวันนานกว่าวันอื่น เพื่อให้ชาว
 มุสลิมไปทำพิธีกรรมทางศาสนาตั้งแต่เวลา
 12.15-14.45 น. สำหรับวันเสาร์จะเปิดครึ่งวันเช้า
 เวลา 08.00-12.45 น. ⁽⁶⁾

2.4.2 การเข้าร่วมพิธีแต่งงาน

สามารถแต่งกายได้ทั้งแบบสากล โดยชาย
 ควรสวมกางเกงขายาว เสื้อเชิ้ต หรือเสื้อบาติก
 แขนยาว สำหรับหญิงควรสวมกระโปรงยาว
 คลุมเข้า เสื้อแขนยาว หรือเสื้อบาติกแขนยาว ⁽⁶⁾

2.4.2 การเข้าร่วมพิธีแต่งงาน

ควรลองแต่งกายด้วยชุดประจำชาติของมาเลเซีย⁽⁴⁾

- ชุดชาย เรียกว่า “บาจู มลายู” (Beju Melayu) ประกอบด้วย เสื้อแขนยาวและกางเกงขายาวที่ทำจากผ้าไหม ผ้าฝ้าย หรือโพลีเอสเตอร์ที่มีส่วนผสมของผ้าฝ้าย

- ชุดหญิง เรียกว่า “บาจู กุรุง” (Baju Kurung) ประกอบด้วย เสื้อคลุมแขนยาว และกระโปรงยาว

2.4.3 การเข้าร่วมงานศพ

เมื่อเข้าร่วมงานศพ ควรแต่งกายให้มิดชิด ชายสวมเสื้อแขนยาวและกางเกงขายาว สำหรับหญิงควรหลีกเลี่ยงการสวมกางเกง แต่ควรสวมกระโปรงยาวคลุมเข่า

2.4.3 การเข้าร่วมงานศพ

ไม่ควรใส่ชุดที่มีสีเหลืองไปร่วมงานศพ
เนื่องจากเป็นสีที่สงวนไว้สำหรับสมาชิกในราชวงศ์
ของมาเลเซีย

2.4.3 การเข้าร่วมงานศพ

การร่วมงานศพ ควรขอพรจากศพ โดยเดินตามศพไปกูโบร์ (สุสาน) และควรอยู่เป็นเพื่อนศพ ประมาณ 1-2 ชั่วโมง

2.4.3 การเข้าร่วมงานศพ

เมื่อไปร่วมงานศพ ควรพูดถึงผู้ตายในทางที่ดี ไม่พูดคุยเรื่องตลกขบขัน เนื่องจากจะเป็นการดูหมิ่น และไม่เคารพผู้ที่ล่วงลับไปแล้ว

2.4.4 การใช้นามบัตร

นามบัตรที่ใช้ในการติดต่อธุรกิจ ควรพิมพ์ เป็น 2 ภาษา คือ ภาษาอังกฤษและภาษาจีน อย่างละด้าน รวมทั้งควรใช้หมึกพิมพ์สีทอง เพื่อสร้างความประทับใจในการติดต่อธุรกิจ ⁽¹¹⁾

2.4.4 การใช้นามบัตร

เวลามอบนามบัตรให้ชาวจีนในประเทศมาเลเซีย ควรใช้ทั้ง 2 มือในการยื่นและรับนามบัตรเพื่อแสดงความสุภาพ และควรดูนามบัตรของผู้ที่แนะนำก่อนเก็บเข้ากระเป๋าเพื่อเป็นการให้เกียรติ⁽¹¹⁾

2.4.4 การใช้นามบัตร

เวลามอบนามบัตรให้ชาวมุสลิม ควรใช้มือขวา ถือนามบัตร โดยมือซ้ายแตะหรือประคองข้อศอก ขว้ายื่นนามบัตรให้ หรือใช้ทั้งสองมือถือนามบัตร ยื่นมอบให้ก็ได้ แต่ไม่ควรใช้มือซ้ายในการรับหรือส่งนามบัตรให้แก่ชาวมุสลิม เพราะถือว่าไม่สุภาพเป็นอย่างยิ่ง

2.4.4 การใช้นามบัตร

ไม่ควรขีดเขียนข้อความใดๆ ลงบนนามบัตรที่ได้รับต่อหน้าฝ่ายตรงข้าม ยกเว้นกรณีที่ต้องเขียนบางอย่างเกี่ยวกับเจ้าของนามบัตร ให้กล่าวขอโทษก่อนแล้วค่อยเขียนลงไป ⁽¹¹⁾

2.4.5 การให้ของขวัญ

การมอบของขวัญ ควรใช้มือขวาเท่านั้น ส่วนการรับของขวัญควรใช้มือทั้งสองข้าง เพื่อเป็นการให้เกียรติแก่ผู้ให้ของขวัญ⁽¹¹⁾

2.4.5 การให้ของขวัญ

ควรมีของขวัญตอบแทนแก่ผู้ให้ สำหรับชาย
ควรระมัดระวังในการมอบของขวัญให้แก่หญิง
เพราะอาจถูกเข้าใจผิดว่าเป็นการให้ในเชิงชู้สาว
ได้ (11)

2.4.5 การให้ของขวัญ

ควรระวังการมอบของขวัญแก่ผู้ที่มีได้มีความสนิทสนมหรือคุ้นเคยกันมาก่อน อาจถูกมองว่าเป็นการกระทำเพื่อติดสินบน ⁽¹¹⁾

2.4.5 การให้ของขวัญ

ไม่ควรใช้กระดาษห่อของขวัญสีขาว เพราะสื่อถึงความตาย และไม่เป็นสิริมงคลแก่ผู้รับ⁽¹¹⁾

2.4.5 การให้ของขวัญ

ควรใช้กระดาษห่อของขวัญสีเขียวและสีแดง
เนื่องจากชาวมาเลย์นิยมใช้ในการห่อของขวัญ⁽¹¹⁾

2.4.5 การให้ของขวัญ

ไม่ควรให้ของขวัญที่เกี่ยวข้องกับสุนัข เช่น ภาพหรือตุ๊กตาสุนัข รวมทั้งของขวัญที่มีแอลกอฮอล์หรือเนื้อหมูเป็นส่วนประกอบ เนื่องจากขัดต่อหลักศาสนาอิสลาม

2.5 หมวดการชื้อของ

2.5.1 การต่อรองราคา

ควรต่อรองราคาสินค้า ซึ่งในประเทศมาเลเซียสามารถทำได้ทุกอย่างเต็มที่และสนุกสนาน เพราะพ่อค้าแม่ค้าส่วนใหญ่จะเป็นมิตรและร่าเริงแจ่มใส เช่น ร้านค้าริมทาง บาซาร์ และตลาดนัดตอนกลางคืนที่กระจายอยู่ในเมืองต่างๆ ทั่วประเทศ ยกเว้นสินค้าในห้างสรรพสินค้าที่มีการกำหนดราคาตายตัว

2.5.1 การต่อรองราคา

หากคุณเป็นผู้ที่ชอบซื้อสินค้า ช่วงเวลาที่ดีที่สุดที่ควรเดินทางไปมาเลเซีย คือ ช่วงการลดราคาสินค้าประจำปีในมาเลเซียจัดให้มีขึ้นเป็นประจำ 3 ครั้งต่อปี ⁽⁶⁾ ได้แก่

(1) ในช่วงต้นปี นักท่องเที่ยวสามารถสนุกสนานไปกับสินค้านำราคาพิเศษในเทศกาล Malaysia GP Sale ซึ่งจัดรวมกับการแข่งรถฟอร์มูล่าวัน

(2) ในช่วงกลางปี มีงาน Malaysia Mega Sale Carnival จัดประมาณเดือนกรกฎาคมของทุกปี สินค้าทั่วมาเลเซียจะลดราคาครั้งยิ่งใหญ่กว่า 70%

(3) ในช่วงปลายปี เพื่อร่วมฉลองเทศกาลส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ Malaysia Year End Sale เป็นเทศกาลลดราคาส่งท้ายประจำปี

2.5.2 วิธีการชำระเงิน

ควรใช้เงินสดในการชำระสินค้ากับร้านค้า
ริมทางเล็กๆ บาซาร์ และตลาดนัดตอนกลางคืน
ไม่ควรใช้บัตรเครดิตชำระ แต่ในห้างสรรพสินค้า
สามารถใช้บัตรเครดิตเป็นทางเลือกได้

2.5.3 สินค้าห้าซื้อ/ห้าห้ามซื้อ

ชา กาแฟ ช็อคโกแลตหลากหลายยี่ห้อที่ขึ้นชื่อของมาเลเซีย เช่น ชา “3 in 1” (ชา น้ำตาล และครีมเทียมในซองเดียวกัน) ยี่ห้อที่เป็นที่รู้จัก เช่น BOH Tea ช็อคโกแลต Cadbury⁽⁶⁾ เป็นต้น

2.5.3 สิ้นค่าน่าซื้อ/ห้ามซื้อ

ไม่ควรเลือกของขวัญที่เป็นภาพประกอบรูปสัตว์ รูปเคารพ หรือรูปปั้น เนื่องจากรูปปั้นหรือภาพประกอบต่างๆ นั้น เป็นสิ่งที่มนุษย์เคารพบูชา ซึ่งถือว่าเป็นการตั้งภาคีต่อพระเจ้า มนุษย์ควรให้การเคารพสักการะเพียงอัลลอฮ์ และอย่าให้มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์⁽²⁾

2.5.3 สินค้านำเข้า/ห้ามซื้อ

สำหรับผู้ที่ชื่นชอบสินค้าแบรนด์เนมนำเข้า
จากต่างประเทศ ควรลองไปห้างสรรพสินค้า
พาวิลเลียน (The Pavilion) ⁽⁴⁾

2.5.3 สิ้นค้า่น่าซื้อ/ห้ามซื้อ

ห้ามซื้อและ/หรือครอบครองยาเสพติด หรืออาวุธทุกชนิด ภาพและวัตถุลามกทุกประเภท ประเทศมาเลเซียมีบทลงโทษตามกฎหมายถึงขั้นประหารชีวิตสำหรับยาเสพติดให้โทษ⁽²⁾

2.5.4 ข้อควรระวังในการใช้เงิน และแลกเงิน

ควรคำนวณเงินสดติดตัวให้เพียงพอ เนื่องจาก
การใช้ตู้เอทีเอ็มในการเบิกและถอนเงินในมาเลเซีย
ไม่ค่อยสะดวก มีตู้ให้บริการน้อย ยิ่งในเมืองเล็กๆ
ยิ่งหาตู้บริการยาก

2.5.4 ข้อควรระวังในการใช้เงิน และแลกเงิน

ควรตรวจสอบสินค้าที่จะซื้อว่าถูกต้อง ครบถ้วนก่อนชำระเงิน มิฉะนั้นอาจพบกลอุบายที่ควรระวัง อาทิ อัญมณีปลอม สินค้านำเข้าปลอม (กระเป๋า รองเท้า น้ำหอม) เป็นผลจากการสลับสินค้ำก่อนส่งมอบให้

2.6 หมวดภาษากาย

2.6.1 สัญลักษณ์ท่าทาง

ไม่ควรใช้เท้าชี้ หรือเหยียบสิ่งของใดๆ ชาวมาเลย์
ถือว่าทำเป็นสิ่งที่ไม่สะอาด (2)

2.6.1 สัญลักษณ์ท่าทาง

ไม่ควรยื่นเท้าสะเอว เพราะชาวมาเลย์ถือว่
เป็นการแสดงออกเชิงก้าวร้าว และไม่สุภาพ
เรียบร้อย ⁽²⁾

2.6.1 สัญลักษณ์ท่าทาง

ไม่ควรใช้มือซ้ายส่ง มอบ หรือสะกิดผู้อื่น
เนื่องจากชาวมาเลเซียถือว่าการใช้มือซ้ายเป็นการ
แสดงท่าทางที่ไม่สุภาพอย่างยิ่ง (2)

2.6.1 สัญลักษณ์ท่าทาง

ไม่ควรนั่งไขว่ห้าง เพราะจะทำให้เท้าชี้ไปทาง
ผู้อื่น ชาวมาเลย์ถือว่าเท้าเป็นสิ่งที่ไม่สะอาด (2)

2.6.2 หลีกเลี่ยงการใช้นิ้วชี้

ไม่ควรใช้นิ้วชี้ แต่ควรใช้นิ้วโป้งแทนการชี้สิ่งของหรือชี้คน ⁽¹¹⁾

2.6.3 ห้ามแตะศีรษะ

ไม่ควรแตะศีรษะชาวมาเลย์โดยเด็ดขาด เพราะถือว่าศีรษะเป็นของสูง ดังนั้นการสัมผัสศีรษะจึงเป็นการกระทำที่หยาบคาย และไม่ให้เกียรติ⁽¹¹⁾

2.6.4 การแสดงออกในที่สาธารณะ

ไม่ควรยืนล้อมกระเป๋าระหว่างการสนทนากับชาวมาเลเซียในที่สาธารณะ เพราะถือเป็นการกระทำที่ไม่สุภาพอย่างยิ่ง ⁽¹¹⁾

2.7 หมวดอื่นๆ

2.7.1 วัฒนธรรมในการดำเนินธุรกิจ

ควรมีการสังสรรค์กับชาวมาเลย์ เพราะเป็น
สิ่งสำคัญส่วนหนึ่งของการทำธุรกิจ ส่วนใหญ่
นักธุรกิจชาวมาเลย์จะสังสรรค์ในร้านอาหาร
ท่านควรให้เจ้าภาพเป็นผู้สั่งอาหาร

2.7.1 วัฒนธรรมในการดำเนินธุรกิจ

ควรตระหนักถึงการทำงานเป็นกลุ่ม เนื่องจากวัฒนธรรมหลักในการดำเนินธุรกิจในมาเลเซีย คือ การทำงานเป็นกลุ่ม สิ่งสำคัญที่จะต้องคำนึงถึง คือ ความต้องการของทั้งกลุ่มมากกว่าบุคคลใดๆ การยกย่องบุคคลใดๆ หรือการให้รางวัลเฉพาะเจาะจง อาจก่อให้เกิดความลำบากรายภายในกลุ่ม⁽⁷⁾

2.7.1 วัฒนธรรมในการดำเนินธุรกิจ

ไม่ควรยื่นกรานที่จะได้รับคำตอบสำหรับคำถามที่เขาไม่ยากตอบ ซึ่งจะทำให้ชาวมาเลเซีย อับอาย โดยเฉพาะเมื่อมีผู้อื่นอยู่ด้วย ⁽⁷⁾

2.7.1 วัฒนธรรมในการดำเนินธุรกิจ

ควรเว้นช่วงสักระยะหนึ่งก่อน เมื่อมีคำถามระหว่างการประชุม ไม่ควรตอบคำถามทันที เพื่อแสดงออกถึงการพิจารณาอย่างรอบคอบก่อนตอบคำถาม⁽⁷⁾

2.7.1 วัฒนธรรมในการดำเนินธุรกิจ

ควรตรวจสอบสินค้าที่จะซื้อว่าถูกต้อง ครบถ้วนก่อนจ่ายเงิน ตัวอย่างกลยุทธ์ที่ควรระวัง อาทิ อัญมณีปลอม สินค้าแบรนด์ปลอม (กระเป๋ารองเท้า, น้ำหอม) การสลับสินค้าก่อนห่อ เพื่อผ่านด่านศุลกากร และข้อตกลงปลอมที่จะจัดส่งสินค้าทางเรือ ล้วนเป็นอุปสรรคที่ใช้กันบ่อย

2.7.2 วันหยุดราชการ

ควรทราบวันหยุดราชการ

ในสหพันธรัฐมาเลเซียมี ⁽¹⁵⁾ ดังนี้

วันที่ 1 มกราคม

วันที่ 14 มกราคม

วันที่ 31 มกราคม - 1 กุมภาพันธ์

วันที่ 1 พฤษภาคม

วันที่ 13 พฤษภาคม

วันที่ 28-29 กรกฎาคม

วันที่ 31 สิงหาคม

วันที่ 16 กันยายน

วันที่ 4 ตุลาคม

วันที่ 25 ตุลาคม

วันที่ 25 ธันวาคม

วันที่ 31 ธันวาคม

วันปีใหม่

วัน Maulidur Rasul

วันตรุษจีน

วันกรรมกรสากล

วันวิสาขบูชา

วัน Hari Raya Puasa

วันชาติ

วันมาเลเซีย

วัน Hari Raya Haji

วันปีใหม่อิสลาม

วันคริสต์มาส

วันส่งท้ายปีเก่า

2.7.3 เวลาทำการธนาคาร

ควรทราบเวลาเปิดทำการของธนาคาร
 ในมาเลเซีย ธนาคารเกือบทุกรัฐเปิดทำการ
 วันจันทร์-วันศุกร์ ตั้งแต่เวลา 09.30-16.30 น.
 วันเสาร์ครึ่งวันเช้าจะเปิดทำการเป็นบางธนาคาร⁽¹³⁾

2.7.4 ประเภทธนบัตรและเหรียญ

ตัวอย่างเหรียญกษาปณ์ หน้า-หลัง

5 เซ็น

10 เซ็น

20 เซ็น

50 เซ็น

2.7.4 ประเภธนบัตรและเหรียญ

ตัวอย่างธนบัตร หน้า-หลัง

1 รिंगกิต

5 รिंगกิต

10 รिंगกิต

2.7.4 ประเกศธนบัตรและเหรียญ

ตัวอย่างธนบัตร หน้า-หลัง

20 รिंगกิต

50 รिंगกิต

100 รिंगกิต

2.7.5 หมายเลขโทรศัพท์ที่ควรรู้

ควรทราบรหัสประเทศ ⁽⁶⁾

กรณีโทรศัพท์จากภายนอกประเทศมาเลเซีย ให้กด 60 ซึ่งเป็นรหัสของประเทศมาเลเซีย แล้วกด รหัสมือถือ ตามด้วยเบอร์โทรศัพท์ที่ต้องการ เช่น

- กด 60+3 (รหัสมือถือกัวลาลัมเปอร์)+ เบอร์โทรศัพท์ที่ต้องการ

ส่วนกรณีโทรศัพท์ภายในประเทศมาเลเซีย เช่น

- กด 0+รหัสมือถือ+เบอร์โทรศัพท์ที่ต้องการ

2.7.5 หมายเลขโทรศัพท์ที่ควรรู้

ควรทราบหมายเลขโทรศัพท์กรณีฉุกเฉิน ⁽⁶⁾

- สถานีตำรวจและรถพยาบาล: 999
- ไฟไหม้: 994 / 999
- ป้องกันพลเรือน (ช่วยเหลือฉุกเฉิน): 991
- บริการหมายเลขโทรศัพท์ภายในท้องถิ่น:

103

- บริการติดต่อภายในประเทศผ่านพนักงาน (Operator): 102

บรรณานุกรม

- (1) กิ่งกาญจน์ ตรียงค์. 2556.
100 เรื่องน่ารู้ ในมาเลเซีย. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์อัมรินทร์พรินต์ติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- (2) ทสมล ชนาดีศัย และพรเทพ โตชยางกูร.
2556. อาเซียน ควร ไม่ควร. กรุงเทพฯ
สำนักพิมพ์อัมรินทร์พรินต์ติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- (3) ปณิตภัทร (นามปากกา). 2555.
เราคืออาเซียน มาเลเซีย. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์อัมรินทร์พรินต์ติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- (4) วิทยา มิตรศรีธธา. 2556.
หนึ่งในประเทศอาเซียน
ชุดประเทศมาเลเซีย.
กรุงเทพฯ: เจเนซิส มีเดียคอม.
- (5) วิทย์ บัณฑิตกุล. 2556. มาเลเซีย.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สถาพรบุ๊คส์.

- (6) ศุภลักษณ์ สนธิชัย. 2551.
คู่มือนักท่องเที่ยวฉบับพกพา มาเลเซีย.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์อิติตตา.
- (7) อรุณช พฤตพิบูลธรรม. 2556.
เมื่อชาวไทยก้าวไกลสู่เอเชียอาคเนย์:
วิสัยทัศน์ต่อการปรับตัวข้ามวัฒนธรรม.
คณะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- (8) ไอ เอ็ม ดี 2556.
IMD World Competitiveness
Yearbook 2013. Lausanne,
Switzerland: the World
Competitiveness Center. Website
- (9) จิรวุฒิ ปุญญาสวัสดิ์. 2556.
Slam Sejahtera.
ค้นเมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2557
จาก [http://www.correct.go.th/asean/
default/journals/six_as.pdf](http://www.correct.go.th/asean/default/journals/six_as.pdf)

- (10) ธนาคารเพื่อการส่งออก
และนำเข้าแห่งประเทศไทย. 2556.
ตลาดอาหารในมาเลเซีย.
ค้นเมื่อวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2557
จาก [http://www2.oae.go.th/zone9/
KM/km_new/Food%20market%
20in%20Malaysia..PDF](http://www2.oae.go.th/zone9/KM/km_new/Food%20market%20in%20Malaysia..PDF)
- (11) ธรรมเนียมติดต่อธุรกิจ. 2554. มาเลเซีย.
ค้นเมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2557
จาก [http://www.exim.go.th/news/
ExportDirection/Tidtang_14/%E0%
B8%AB%E0%B8%A1%E0%B8%
A7%E0%B8%944.pdf](http://www.exim.go.th/news/ExportDirection/Tidtang_14/%E0%B8%AB%E0%B8%A1%E0%B8%A7%E0%B8%944.pdf)
- (12) สุมาลี นิมนานุภาพ . 2556.
คำหักท่ายในภาษามาเลเซีย.
ค้นเมื่อ 17 กุมภาพันธ์ 2557
จาก [http://www.royin.go.th/th/
knowledge/detail.php?ID=5517](http://www.royin.go.th/th/knowledge/detail.php?ID=5517)

- (13) Bank NEGARA MALAYSIA. 2557.
MALAYSIAN BANKNOTES.
ค้นเมื่อ 19 กุมภาพันธ์ 2557
จาก [http://www.bnm.gov.my/
microsites/2011/banknotes/
index.htm](http://www.bnm.gov.my/microsites/2011/banknotes/index.htm)
- (14) E-Etiquette. 2555. มารยาทการทักทาย.
ค้นเมื่อ 19 กุมภาพันธ์ 2557
จาก [http://doc.qa.tu.ac.th/
documente/25.hri/hri/](http://doc.qa.tu.ac.th/documente/25.hri/hri/)
- (15) International Cooperation Study
Center Thammasat University.
2555. ประเทศสหพันธรัฐมาเลเซีย.
ค้นเมื่อ วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2557
จาก [http://www.apecthai.org/apec/
th/profile1.php?continentid=
2&country=p9](http://www.apecthai.org/apec/th/profile1.php?continentid=2&country=p9)

